

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: **S.**, proti povinnému: **J.**, o peňažné plnenie vo výške 549,46 eur istiny s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 8Er/774/2012, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Pezinok z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34 **z r u š u j e a** vec **v r a c i a** Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok uznesením z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34 zamietol námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie.

V odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 36 ods. 5 a § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a uviedol, že skôr ako začal skúmať obsah námietok povinného, preskúmal dodržanie zákonnej lehoty na ich podanie. Mal za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené 18. októbra 2012. Lehota na podanie námietok uplynula v zmysle § 50 Exekučného poriadku 03. novembra 2012 a v zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku 22. októbra 2012. Povinný podal námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie

na pošte 03. januára 2013, teda po lehote citovaného ustanovenia zákona. Na základe týchto skutočností sa ďalej nezaoberal obsahom námietok a tieto zamietol.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podaním z 18. februára 2015 na podnet účastníka konania (povinného) podal mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34. Navrhol uvedené súdne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie bolo podané podľa § 243e ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. s poukazom na § 237 písm. f/ O. s. p.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní poukázal na ust. § 1, § 2, § 3, § 251 ods. 1 a ods. 4 Exekučného poriadku, § 47 ods. 1 a ods. 2, § 49 ods. 1 a ods. 2, § 50 ods. 1, § 202 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku. Mal za to, že upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 1052/12-10 z 28. júna 2012 nebolo povinnému doručené. Preto súd nesprávne postupoval, keď námietky povinného zamietol z dôvodu, že tieto boli podané po uplynutí lehoty. Lehota na podanie námietok ani nezačala plynúť. Namietal, že bolo povinnosťou súdu riadne preveriť, či bolo upovedomenie o začatí exekúcie skutočne doručené, keďže na doručenke bolo uvedené nesprávne priezvisko. V podaných námietkach povinný výslovne namietal procesnú vadu spočívajúcu v nevyhotovení upovedomenia o začatí exekúcie s poučením. Konajúci súd nevenoval týmto skutočnostiam žiadnu pozornosť, keď na základe takejto doručky povinnému zamietol jeho námietky ako oneskorene podané. Uvedenému sa súd začal venovať až po tom, čo mu 23. mája 2013 bola doručená žiadosť povinného o odňatie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie z dôvodu, že proti nemu vykonáva exekúciu, ktorá nie je zákonná. Priložil aj fotokópiu doručky preukazujúcu jeho doručenie J., nie J. Z obsahu námietok povinného a spisu súdneho exekútora vyplýva, že o vedení exekučného konania sa povinný dozvedel až 27. decembra 2012, keď mu bol doručený exekučný príkaz a príkaz na úhradu trov exekúcie.

Podľa generálneho prokurátora vydaním uznesenia z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34 za daných okolností odňal Okresný súd Pezinok povinnému možnosť konať pred súdom, čím porušil jeho právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie.

Povinný ani oprávnený sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O. s. p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 242 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie bolo podané dôvodne.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Vzhľadom na obsah mimoriadneho dovolania dovolací súd (okrem iného) skúmal najmä, či napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t, j., či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Z obsahu spisuje zrejmé, že Okresný súd Pezinok uznesením z 15. marca 2013 č. k. 8Er/774/2012-34 zamietol námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Rozhodlo tak s poukazom na § 36 ods. 5 a § 50 ods. 1 Exekučného poriadku s odôvodnením, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené 18. októbra 2012. Lehota na podanie námietok uplynula v zmysle § 50 Exekučného poriadku 03. novembra 2012 a v zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku 22. októbra 2012. Povinný podal námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie na pošte 03. januára 2013, teda po lehote citovaného ustanovenia zákona. Na základe týchto skutočností sa ďalej nezaoberal obsahom námietok.

Rovnako je z obsahu spisu zrejmé, že povinný už v podaní z 28. decembra 2012 (súdu predložené 09. januára 2013) namietal skutočnosť, že mu nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Túto skutočnosť povinný namietal aj v podaní z 19. mája 2013 (súdu doručené 23. mája 2013), kde opätovne namietal nezákonnosť exekúcie, keďže upovedomenie o začatí exekúcie neprevzal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu ako aj z priloženého exekučného spisu zistil, že upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie č. EX 1052/12-10 z 28. júna 2012 bolo doručované 10. júla 2012 na adresu povinného V., ako bola uvedená v návrhu na oprávneného na vykonanie exekúcie, avšak na doručenke je ako adresát uvedený J. a nie J. Keďže doručenie bolo neúspešné, bolo vykonané opakované doručenie 13. júla 2012 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte a 31. júla 2012 bola zaslaná späť s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súdnu exekútorovi bola vrátená 01. augusta 2012.

Súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie zaslal aj do Ú. Ako adresát bol uvedený opäť J. a nie J. Uvedená zásielka bola prevzatá 18. októbra 2012.

Zo spisu súdneho exekútora vyplýva, že povinný J. sa o vedení exekúcie preukázateľne dozvedel až 27. decembra 2012, keď mu bol doručený Exekučný príkaz a príkaz na úhradu trov exekúcie č. EX 1052/12-46.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že z podpisov na doručenkách ako aj z podaní povinného J. je zrejmé, že podpis na doručenke upovedomenia o začatí exekúcie prevzatej 18. októbra 2012 adresovanej J. sa nezhoduje s podpisom na doručenkách k ďalším písomnostiam adresovaným správne J. a nezhoduje sa ani s podpisom na podaniach J., ktoré sú založené v súdnom spise. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že Okresný súd Pezinok pred rozhodnutím, ktorým zamietol námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie nijako neskúmal správnosť doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, napriek tomu, že to povinný namietal.

Tým, že súd neskúmal správnosť doručenia upovedomenia o začatí exekúcie odňal povinnému možnosť riadne konať pred súdom. Konanie pred ním tak bolo zaťažené vadou vyplývajúcou z ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd

Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Pezinok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p. v spojitosti s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 17. decembra 2015

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Ingrid Habánová